

Foto Tadej Regent

Prijazno slovo od Janeza Krumpeja, ki se iz zavoda na podlagi individualnega načrtovanja prvi seli v stanovanjsko skupnost na Ravne na Koroškem

Prva uresničitev individualnega načrta

Janez Krumpej je prvi, ki se je iz bivalne enote Zavoda Hrastovec - Trate preselil v stanovanjsko skupnost na Ravne

Trate – V petek se je v dnevnem prostoru bivalne enote Zavoda Hrastovec - Trate zbrala družina sstanovalcev, osebja in nekaterih odgovornih ter se poslovila od Janeza Krumpeja, ki se iz zavoda na podlagi individualnega načrtovanja prvi seli v stanovanjsko skupnost na Ravne.

»Tukaj sem bil zadovoljen, nisem imel težav, lepo so mi stregli. Všeč mi je bilo, a na Ravnah mi bo še bolj. Lepše in boljše bo. Lahko bom šel ven, si sam kuhal, trije bomo živeli skupaj. Želim si stanovati v hiši in upam, da bo vse v redu. Zelo vesel sem, da se selim!« pripoveduje osemindesetletni Dravograjčan, ki je v Zavod Hrastovec - Trate vstopil prostovoljno. V torek se po svoji izbiri in želji seli v Altrino stanovanjsko skupino v Ravnah na Koroškem, kjer je poskusno januarja preživel en teden, februarja pa pet dni. Življenje in dogajanje tamkaj sta mu bila zelo všeč.

V čem se Janezova selitev razlikuje od (peščice) prejšnjih? »V tem, da če bi si zdaj kdo zaželel živeti v Črni gori ali Kaliforniji, mu strokovnjaki nimamo pravičre reči, da to ni izvedljivo! Prej, ko je bila pomoč v paketu, pa smo vsakomur, zavedajoč se, kaj je zanj dobro, vnaprej povedali: To je mogoče, to ni, to vam damo – konec. Uporabnik je bil torej pasivni udeleženec izboljševanja svojih življenjskih razmer, zdaj je njegov nosilec! Za to ga pooblastimo, poskušamo povečati

njegovo samozavest, da bi izrazil svoje želje, in ne pametujemo. On lahko sanja, kar mu tudi povemo, in temu čim bolj sledimo.« pojasnjuje socialni delavec Srečko Pavlič, med drugim vodja bivalnih enot Zavoda Hrastovec - Trate na Tratah. »Individualni načrt je metoda socialnega dela, ki jo širi in predstavlja Visoka šola za socialno delo v Ljubljani. Z njo se je zavod lani tesno povezal, zasnoval tudi individualno načrtovanje in ga predstavil Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve. To ga je podprlo, zato uvajamo to novo obliko pomoči, namenjeno ljudem z motnjo v duševnem zdravju. Žal zakonskih temeljev še nima individualno financiranje – naš pilotski projekt naj bi razkrival njegove osnovne zakonitosti.« Za zdaj so individualni načrti pripravljeni za deset stanovalcev Zavoda.

Načrtovalec (študent Visoke šole za socialno delo), ključno osebe iz zavoda in uporabnik (stanovalec) skupaj uresničujejo zadani načrt. »Vsake štirinajst dni se sestanemo in preučimo opravljene naloge, ovire, možnosti njihovega odpravljanja. Sproti, ob vsakem primeru, se to-

rej učimo. Zadana pot je neznanka, hkrati pa je krasna novost, ki zadeva ljudi s težavami v duševnem zdravju.« pojasnjuje Pavlič. »Odlučili smo se tudi za sklop načrtov za ljudi, ki se težje prilagajajo okolju in vživljajo vanj, ter pet tistih s čakalne liste. Pomeni, da jim ne bo treba vstopiti v zavod, saj bomo že prej zanje izdelali individualni načrt in ustrezno povezali tudi strokovne službe z lokalno skupnostjo.«

V kratkem bo Pavlič z dvema zdajšnjima stanovalcema zavoda obiskal center za socialno delo v Domžalah, kjer ima eden od njiju hišo. Ta, ime mu je Roman, je pogosto govoril, da bi rad šel domov. Ko se je ponudila priložnost, je načrtovalki rekel: »Rad bi se vrnil domov, v svojo hišo!« V tej sicer živijo podnajemniki, a preučili bomo možnosti, da bi fant in njegovo dekle živela tam in se vključevala v dnevne zaposlitvene oblike, ki jima jih omogoča okolje. Mene sta si izbrala za ključno osebo, zato jima moram stati ob strani, tudi v težavah – ne le kot socialni delavec, temveč kot prijatelj.«

Mojca Vočko